

PRZEKUPNY (1) *ai*

e jasne.

sg m N przekupny. ◊ [*G* przekupn(e)go. ◊ *I* przekupnym. ◊ *pl N subst* przekupn(e).]

Sł stp w innym znaczeniu, Cn brak, Linde bez cytatu.

1. [Zakupiony:

W przeciwstawieniu: »przekupny ... własny (a. własnego urodzaju)«: sługá káždego szláhcicá [...] doštáteczną przyšięgę wczynić ma [...] że to zboże nie przekupne/ ále włáfnego vrodzáiu páná iego UniwPobor 1591 B3; bo dróg nie powinni [kmiemie], chyba za dzień forá [lege: furę] jednę w rok ze zbożem własnym, które na folwarkach [...] uroście [...], a nie przekupnym, do Wrocławia InwSzlachKal 1599 nr 63.]

2. [Wystawiony na sprzedaż: którzy [przekupnie] wszytcy targowe płacą: od konia przekupnego gr 1, od wołu i od jałowice po półgroszku LustrMaz II 14.]

3. Sprzedający, handlujący; w funkcji rzeczownika: handlarz niewolników: Venalitus, Przedány/ Co yuż przedano yeft. Też Przekupny/ który więznie álbo niewolniki przedáye Mqcz 106a.

Synonimy: 1. kupny, nabyty, przekupiony, zakupiony; 3. ludokupiec, ludzikrajca, ludzioprzedaawca, mango, martahuz, uwodziciel.

Cf NIEPRZEKUPNY

MN